

**Tam zadaj
za svetlobo**

Ivan
Sekulič-Ferdo

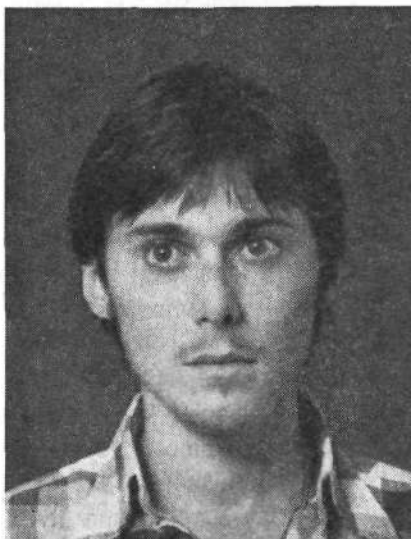
**MNOŽICA
ZELENIH
GOLOBOV**

Pogled skozi okno
preko sladke izložbene dekoracije
zunaj zelo hladi
zunaj zelo dežuje
ima očala
in vidi množico golobov
pravi da so zeleni
prihaja jih še več
stene so roza
ura je štirinajst
marija kriči da zapirajo
ona še vedno stoji
v rokah kozarec vina
marija kriči da zapirajo
ona še naprej gleda
preko sladke izložbene dekoracije
njo zanima množica zelenih golobov

MOJ PRIJATELJ   držal je v rokah bilko
STAREC   držal se je za svojo travo
                      v megli je skrita ura
                      kvadratov je toliko
                      on pa je eden od kvadratov
                      je informacija v ogledalu
                      ne stopaj v moj kvadrat je rekel
                      eni pišejo v jeziku
                      pravijo mu mati
                      eni pišejo v jeziku
                      kje je mati
                      preko streh je sneg
                      tudi sneg je v svojem kvadratu
                      tudi jezik je v svojem kvadratu
                      tudi mati je v svojem kvadratu
                      moj prijatelj starec
                      tudi on je v svojem kvadratu

ZA SVETLOBO   tam zadaj za svetlobo
                      med množico
                      hlapi voda
                      nasilje pači obraze
                      in greh ni domena mrtvih
                      jokamo
                      dojke niso več naše
                      treba je samo živeti
                      stojimo
                      rojeni v svojem kvadratu
                      kvadratov pa je toliko
                      otip blazinic roke
                      vemo da niso naše
                      in to nam je prijetno
                      plešemo
                      raztrgamo srajco
                      svojo zadnjo lepo srajco
                      ugled je v tej lepi krpi
                      izčrpani smo in radi bi spali
                      vidimo misel
                      ki plava proti cilju

jezni smo
 stiskamo pesti v žepu
 ko kričijo vodne gladine
 plavajo preko kamenja
 preko rib
 preko mulja
 in ljudi
 tam zadaj za svetlobo
 tam je še nekaj

Milan
 Šelj

In že spet
 bo včeraj

Ko otresem veje
 niti krošenj
 popadejo kapljice
 rose v naročja
 toplih kril.
 V njih se ogrejejo
 in zapojejo
 pesmi juter otožno.
 Žene pri studencu
 zajemajo v dlani